

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» θὰ ἀποστέλλωνται τοῦ λοιποῦ ταχυδρομικῶς, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ παραλόγων, παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ μὴ λαμβάνοντες αὐτὰ, νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο τῇ Διευθύνσει.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΔΕ ΦΟΝΤΕΡΟΣ

[Συνέχεια]

ΙΕ'

Τὸ μυστικὸν τῆς Καικιλίας.

Ὁ πύργος τοῦ Σαίν-Ζιλδὰς εἶναι συνήθως κατηφὴς ὡς νεκρόπολις. Ἐχρηιάζετο αὐτὴ τιμαριώτου αὐθέντου τῶν παρελθόντων χρόνων, ἵνα ἐμψυχωθῇ ἡ ἐκτεταμένη ἐκεῖνη κατοικία, ἄνδρες τῶν ὄπλων καὶ θεράποντες τυρβαζόντες καὶ ἀκόλουθοι ἀδολεσχούντες καὶ πυργοδέσποιναι ἐπὶ τῶν λιθίνων ἐξωστῶν.

Ἡ μοναχικὴ σοβαρότης τῆς μαρκησίας δὲ Φοντερόζ δὲν μετέδιδεν εἰς τὸ μυθικὸν ἐκεῖνο παλάτιον εἰμὴ πλείονα κατῆφειαν. Ὅταν αὐτὴ διήρχετο τοὺς εὐρεῖς διαδρόμους μὲ τὴν μακρὰν συρομένην ἐσθῆτά της, σύννοους καὶ σιωπηλὴν, ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Σιμονέ, τῆς παιδαγωγοῦ της, τὸ αἶσθημα τοῦ κενοῦ καθίστατο ζωηρότερον ἔτι.

Πλὴν, ἐσπέραν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐπῆλθε τελεία μεταμόρφωσις ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Ὁ πύργος ἐξηγέρθη ὡς ὑπὸ καταληψίας κατεχόμενος ἀπὸ δεκαετίας.

Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ὁ θορυβώδης μαρκήσιος δὲ Φοντερόζ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὅτι ἐπανήρχετο ἐκ τῆς θύρας μετὰ τῶν κυνῶν καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ καὶ ὅτι αἱ ἑορταὶ ἐπανελαμβάνοντο ἐν ἀπτώτῳ ζωηρότητι.

Ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ πύργου θόρυβος ἐπεκράτει.

Ὁ βαρόνος δὲ Φοντραίλ, ἡ βαρωνίς καὶ κληρονόμος αὐτοῦ, εἶχον φθάσει πρὸ δύο ἡμερῶν. Ἡ ὑποκόμησα δὲ Ρεβίλ, χαριστάτη χήρα, μὴ ζητοῦσα εἰμὴ παρηγορητὴν, καὶ ἥς τὸ ἑλαφρὸν πένθος ἐμαρτύρει ὅτι ἐπόθει τὸν γάμον, ὁ γηραιὸς στρατηγὸς Σαμπερζὸ παλαιὸς ὀπαδὸς τοῦ ἔρωτος, εἶχον φθάσει τὴν πρῶταν ἐκείνην μετὰ τοῦ ὄραιου-λοχαγοῦ δ'Ἐστρέλ, λαβόντος μηνιαίαν ἀδειαν.

Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀνεμένετο ὁ δ'Ἀμβαρέ, ὁ δὲ Μάξιμος δὲ Πρέλ εἶχεν

ἀναγγεῖλει τὴν ἐπίσκεψίν του διὰ λίαν κολακευτικῆς καὶ φιλόφρονος ἐπιστολῆς.

Ἐν τῷ διαμερισματι τῆς ὑπηρεσίας εἰργάζοντο μετ' ἄσυνήθους δραστηριότητος.

Ὁ κύρ Μαλὸ Βρικεβέκ ἦν λίαν ἀπασχολημένος.

Τὸ ἔργον αὐτοῦ ὡς ἐπιμελητοῦ ἐλάμβανε μεγάλην σπουδαιότητα. Πλὴν τούτου ἦν διατεταγμένος νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὰς ἀφίξεις τῶν ἐδωδιμῶν καὶ λοιπῶν προμηθειῶν.

Οἱ ἀμαξηλάται ἠτοίμαζον καὶ ἔπλυνον τὰς ἀμάξας, τὰ ἐπίπια καὶ τὰς ἵπποσκευάς.

Οἱ κηπουροὶ ἐκαλλώπιζον τοὺς κήπους των.

Αἱ θαλαμηπόλοι ἐσάρωνον καὶ ἐκαθάριζον τοὺς τάπητας καὶ τ' ἄλλα σκεύη.

Αἱ κάμιννοι ἀπήστραπτον. Οἱ μάγειροι διετέλουν ἐν ἐνεργείᾳ πυρετώδει.

Τὸ πᾶν ἦν ζωηρότης. Ἡ ζῶη ἀντικαθίστα τὸν θάνατον. Ὁ θόρυβος διεδέχετο τὴν μονότονον καὶ μελαγχολικὴν σιγὴν.

Μακρόθεν τὰ κέρα καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν φυλάκων ἀντήχουν ἀπὸ φυλακείου εἰς φυλακείου, ὁ δὲ ἦχος αὐτῶν, ἐπανελαμβανόμενος διὰ τῆς ἠχοῦς τῶν δασῶν, ἔφθανε μέχρι τῶν ξένων τῆς μαρκησίας δὲ Φοντερόζ συνηθροισμένων ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ πύργου.

Ἦτο ἡ ἑβδόμη τῆς ἐσπέρας ὥρα.

Τὸ φθινόπωρον διέχεε τὰς ὑπερύθρους αὐτοῦ ἀνταυγείας ἐπὶ τῶν δασῶν καὶ τῶν λειμῶνων.

Ἡ νύξ ἐπλησίαζε καὶ τὸ σκότος ἤρξατο διαχεόμενον.

Πυρίνη μόνον γραμμὴ ἐδείκνυεν ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος τὸ μέρος, εἰς ὃ εἶχε δύσει ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἡ ἐσπέρα ἦν τοσοῦτον εὐδία, ὥστε οἱ ξένοι τοῦ Σαίν-Ζιλδὰς ἔμενον ἔτι ἐν ὑπαίθρῳ.

Ἡ ὑποκόμησα δὲ Ρεβίλ περιεπάτει στηριζομένη εἰς τὸν βραχίονα τῆς Καικιλίας.

Ἦν ὠραιότατη ἡ δεσποινίς δὲ Φοντερόζ ἐν τῇ λευκοκιτρίνῳ αὐτῆς ἐσθῆτι, κεκοσμημένη διὰ βαρυτίμων τριχάπτων.

Ἡ κεφαλὴ τῆς νεανίδος, στεφομένη ὑπὸ τῆς ξανθῆς ἐξαισίας αὐτῆς κόμης, ἦν θελκτικωτάτη ἐν τῷ ἡμίφωτι τῆς ὥρας ἐκείνης.

Δὲν ἦτο ἡ βία καὶ σαρκικὴ καλλονὴ ἦτο λεπτότης πνευματώδης καὶ εἰρων διαγραφομένη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, τῷ μετώπῳ καὶ τῷ στόματι αὐτῆς.

Ἦπῃρχε ψυχὴ ὑπὸ τὸ περικάλυμμα ἐκεῖνο καὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην διέβλεπέ τις ἐκ πρώτης ὄψεως.

— Ἀπόψε ἔρχεται, εἶπεν ἡ ὑποκόμησα, ἥτις ἀπετέλει καταφανῆ ἀντιθεσιν πρὸς τὴν Καικιλίαν.

Ἡ κυρία δὲ Ρεβίλ ἦν χαμηλοῦ ἀναστήματος, ἀρκούντως ἰσχυρά, εὐσαρκος, μελαγχροινὴ καὶ ζωηρά. Ἡ φυσιογνωμία αὐτῆς ἦν εὐάρεστος μὲν, ἀλλ' ἀσήμαντος· τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἦσαν κανονικά.

Ἡ δεσποινίς δὲ Φοντερόζ ἐκίνησε τὰ χεῖλη μετ' ἑλαφροῦς κινήσεως τῆς κεφαλῆς, ἥτις ἐσήμαινεν :

— Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία μου φροντίς.

— Μεταξὺ μας φαίνεται, ὅτι δὲν σοὶ πολυαρέσκει αὐτὸς ὁ γάμος, παρετήρησεν ἡ ὑποκόμησα.

— Ἀρέσκει εἰς τὴν μητέρα μου.

— Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ νυμφευθῇ αὐτὴ, εἶπεν ἡ ὠραία χήρα.

— Βεβαίως, ἀλλ' ἀγαπητὴ μου, ἂν ἐρωτήσης τὴν δεσποινίδα Σιμονέ θὰ σοὶ εἴπῃ ὅτι ὀφείλω νὰ ἀφεθῶ εἰς τὰ φῶτα τῆς μητρὸς μου καὶ νὰ συμμορφωθῶ τῇ θελήσει αὐτῆς, διότι αὐτὴ δύναται ὠριμώτερον ἐμοῦ καὶ συνετώτερον νὰ σκεφθῇ.

— Ὑπακούεις λοιπόν ;

— Πιθανόν

— Ἰσως ἔχεις δίκαιον. Ἐγὼ δὲν ἤκουσα κἀνένα μόνη μου ἕκαμα τὴν ἐκλογὴν μου. Ἐνυμφεῦθην τὸν ὑποκόμητα δὲ Ρεβίλ, διότι ἦτο χαρίεις, ὠρατος νεανίας καὶ θαυμάσιος χορευτὴς. Ἐκεῖνος διηθύνετο τὸ κοτιλλίον. Ἦπνευεν ἐξαισίως καὶ ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰ ἵπποδρόμια ὡς εὐγενής.

— Καὶ ὑπῆρξες εὐτυχής ; εἶπε πονήρως ἡ Καικιλία.

— Ἀληθῶς.

— Ναί, μόνον ἡ στενή μου φίλη, ἡ μικρὰ τοῦ Πραιϊσάκ, τὴν γνωρίζεις καλῶς, ἡ ὠραία μελαγχροινὴ καὶ πανοῦργος ἠκολούθησε τὸ ἀντίθετον σύστημα. Διδάχθησα ἐκ τοῦ παραδείγματός μου, ἔπραξεν ὅ,τι ἠθέλησεν ἡ οἰκογένειά της, ἥτις εἶναι οἰκογένεια καλὴ καὶ ἐνάρετος, σοβαρὰ καὶ μετὰ πολλῆς περισκέψεως ἐνεργῶσα ! Ἐλαβε λοιπὸν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν σεβαστῶν γονέων της, μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμούς, τὸν προσφερόμενον αὐτῇ σύζυγον, ἐξαιρετον νεανίαν, ἀνατραφέντα ὑπὸ μαναχῶν καὶ . . .

— Ὑπῆρξε τοῦλάχιστον πολὺ εὐτυχής !

— Ποσῶς. Ἀπολύτως ὅπως ἐγὼ. Ὁ σύζυγός της διάγει σκληρὸν βίον· εἶναι φοβερόν !

— Ἀληθῶς, εἶπεν ἡ Καικιλία. Τότε ὁ γάμος.

— Μὴ μοὶ λέγεις περὶ γάμου. Θὰ νυμφευθῶ πάλιν !

— Ἀληθῶς ;

— Διάβολε ! εἶπεν ἡ ὑποκόμησα. Εἶναι πολὺ πιθανόν. Οἱ σύζυγοι εἶναι ὅπως οἱ ἀμάνιται· εἶναι γνωστὸν ὅτι μετὰξὺ αὐτῶν εἶναι πλείοτεροι κακοὶ ἢ καλοὶ . . .

— Καὶ ὁμως τρώγουσι . . .

— Θὰ πράξῃς ὡς ἐγὼ ; ἠρώτησεν ἡ κυρία δὲ Ρεβίλ.

Ἡ Καικιλία ἐστέναξε καὶ δὲν ἀπήντησε.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Φοντραίλ ἐφιλονεῖται μετὰ τῆς μαρκησίας ἐπὶ τινῶν σκοτεινῶν θεολογικῶν ζητημάτων. Ἐπρόκειτο περὶ μυστηρίων.

Ὁ κώδων τέλος ἀνήγγειλε τὸ δεῖπνον.

Ἡ νύξ εἶχεν ἐπέλθει, ἡ δὲ ἐρυθρὰ φωτεινὴ ταινία τοῦ ὀρίζοντος εἶχεν ἐντελῶς ἐκλείψει.

Τὸ μέγα ἐστιατήριον τοῦ πύργου, φωτιζόμενον ὑπὸ δύο κρυσταλλίνων πολυφώ-